ഇവരെ കല്ലെറിയരുത്; പാപം ചെയ്യാത്തവരും

സുഷമ

സ്ത്രീകളെ നാനാതരം ചൂഷണങ്ങൾക്കിരയാക്കുന്ന അസംഘടിത വ്യാപാര രംഗങ്ങളിലൊന്നായി വേണം നാം ലൈംഗികവ്യവസായത്തെ കാണേണ്ടത്. ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾ മായം ചേർക്കലോ കള്ളക്കടത്തോ പോലെ ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടത്തുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. കപടമായ മൂല്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ അളവുകോൽ ചൂണ്ടുമ്പോൾ അങ്ങനെ തോന്നിപ്പോകുന്നെന്നുമാത്രം.

എന്നാൽ വ്യഭിചാരപ്രവർത്തനം - ട്രാഫിക്കിംഗ് - ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യമാണ്. മനുഷ്യരെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതും കൈമാറുന്നതും ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതും ലൈംഗികമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും മാത്രമല്ലെങ്കിലും ട്രാഫിക്കിംഗിന് ഇരയാകുന്നവരിലേറെയും സ്ത്രീകളും പെൺകുട്ടികളുമാകയാലും അവർ ചെന്നടിയുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ ഒന്ന് ലൈംഗികവ്യാപാരമാകയാലും ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളെ കുറ്റവാളികളായി കാണുവാനുള്ള ഒരു പ്രവണതയുണ്ട്. ട്രാഫിക്കിംഗ് മാത്രമല്ല, വരൾച്ചയും ക്ഷാമവും മറ്റെത്രയോ കാരണങ്ങളേയും കൊണ്ട് സംഭവിക്കുന്ന കുടിയേറ്റങ്ങൾ പോലും സ്ത്രീകളെ വേശ്യാലയത്തിൽ എത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

അയൽപക്കത്ത് മരണശിക്ഷ

പക്ഷേ, ഇങ്ങനെ വേശ്യാവൃത്തിയിൽ അകപ്പെടുന്ന നിരാലംബർക്ക് ചൂഷണത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതിനുപകരം നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ അവരെ കൂടുതൽ പീഢിപ്പിക്കുകയും അവരെ പീഢിപ്പിക്കുന്ന കുറ്റവാളികൾക്ക് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള പഴുതുകൾ തുറന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സദാചാരവിരുദ്ധപ്രവർത്തന നിയന്ത്രണനിയമത്തിന്റെ പേരിൽ വേശ്യഗൃഹങ്ങൾ റെയ്ഡ് ചെയ്ത് അന്തേവാസികളെ റെസ്ക്യൂഷെൽട്ടറിലേയ്ക്ക് മാറ്റി രക്ഷിക്കാൻ എടുക്കുന്ന നടപടികളെല്ലാം തന്നെ ലക്ഷ്യംതെറ്റുകയാണ് പതിവ്. സൗകര്യമായ വ്യഭിചാരപ്രവർത്തനങ്ങൾ അധികാരികളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടക്കുകയാണ് കൂടുതലും ഉണ്ടാവാറ്. ആയുധകടത്തുപോലെ ജാമ്യമില്ലാത്ത കുറ്റമായിരിക്കണം. ലൈംഗിക ട്രാഫിക്കിംഗ്. തൊട്ടയൽരാജ്യമായ ബംഗ്ലാദേശിൽ സ്പെഷൽ ഓഫ് ഇമ്മോറൽ ട്രാഫിക്കിംഗ് നിയമത്തിൽ 1993-ൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതി പ്രകാരം ട്രാഫിക്കിംഗ് മരണശിക്ഷ നൽകാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ് എന്നോർക്കുക.

ഈ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ഒരർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ സമ്മതം - സന്നദ്ധത - അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. പലപ്പോഴും ഈ തൊഴിൽ ബോധപൂർവ്വമുള്ള ഒരു ചോയ്സ് ആണെന്നു വരാം. എന്നിരുന്നാലും മറ്റു മേഖലകളിൽ സ്ത്രീയോടുള്ള ലിംഗപരമായ വിവേചനവും പീഡനവും നിയമപരമായി തടയാനും ശിക്ഷിക്കാനും നടപടികൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ടാവുമ്പോൾ, ഇവിടെ ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നത് അവരുടെ വ്യക്തിത്വമാണ് എന്ന വസ്തുത മറന്നുകൂടാ.

3 ലക്ഷം കുട്ടികൾ

സമ്മതം നൽകാനുള്ള നിയമപരമായ പ്രായം പോയിട്ട് തികച്ചും അജ്ഞരായ 8 വയസ്സുകാർ തൊട്ടുള്ള ലൈംഗിക അടിമകൾ വേശ്യാലയങ്ങളിലുണ്ട്. മറ്റ് ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ടൂറിസ്റ്റുകളിൽ നിന്നാണ് കുട്ടികൾക്ക് ഭീഷണിയെങ്കിൽ സെക്സ് ടൂറിസം പച്ചപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇന്ത്യയിൽ നാടൻ ചെന്നായ്ക്കളുടെ ഇരകളാണീ കുഞ്ഞുങ്ങൾ. കേന്ദ്ര ഉപദേശക സമിതി - നടപടി റിപ്പോർട്ടുപ്രകാരം തന്നെ ലൈംഗികവ്യവസായത്തിലകപ്പെട്ട 15 ശതമാനം പേരുടെ പ്രായം 15 വയസ്സിനു താഴെയാണ്. 25 ശതമാനത്തോളം 16നും 18നും ഇടയ്ക്കുള്ളവർ. സർക്കാർ നൽകുന്ന 'മിത'മായ ഈ സ്ഥിതിവിവരങ്ങളേക്കാൾ ഭീകരമായിരിക്കും സത്യത്തിന്റെ മുഖം. 3 ലക്ഷം കുട്ടികൾ (30 ശതമാനം) ഈ രംഗത്തുണ്ടെന്നും 10 ശതമാനം വെച്ച് സപ്ളൈ വർഷംതോറും കൂടിവരികയാണെന്നും 'സെന്റർ ഓഫ് കൺസേൺ ഫോർ ചൈൽഡ് ലേബർ' സി.സി.എൽ. എന്ന സർക്കാരിതര സംഘടന കഴിഞ്ഞ വർഷം നവംബറിൽ പുറത്തിറക്കിയ പഠനത്തിൽ പറയുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ വേശ്യാവൃത്തി പ്രതിവർഷം 40,000 കോടി രൂപയുടെ ബിസിനസ്സാണെന്നും ഇതിൽ 11,000 കോടി വരുമാനം കുട്ടികളിൽ നിന്നാണെന്നും ഈ റിപ്പോർട്ട് പറയുന്നുണ്ട്.

ലൈംഗിക വ്യവസായത്തെ നിയമപരമാക്കുന്നതുകൊണ്ട് നേട്ടമുണ്ടോ എന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ചോദ്യം. പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺകുട്ടികളെ വേശ്യാഗൃഹത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയോ പണിയെടുപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധന നടത്തുകയും പിടിക്കപ്പെടുന്ന പുരുഷന്മാർക്കെതിരെ ബലാൽസംഗത്തിന് കേസ്സ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്ന മാത്രമാണ്. 'സ്ത്രീയെന്ന', ദരിദ്രയെന്ന, ശരീരം വിൽക്കുന്നവളെന്ന ഭാരങ്ങളുള്ളവളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന കിരാതനിയമം - പി.ഐ.ഡി.എ. (പിതാ!) നീക്കം ചെയ്യുകയാണ് ഈ ദിശയിലേയ്ക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ചുവടുവെയ്പ്. എന്താണ് സദാചാരഹീനം? ശരീരം വിൽക്കുന്നതോ, അതോ വാങ്ങുന്നതോ? ആരാണ് കുറ്റവാളി? ലൈംഗികവ്യാപാരത്തിലെ ഗുണഭോക്താക്കൾ പുരുഷന്മാരാണ്. പ്രിവിഷണൽ ഓഫ് ഇമ്മോറിയൽ ട്രാഫിക് ആക്റ്റ് (1986) നിയമം പി.ഐ.ഡി.എ.യുടെ കാവൽപട്ടികൾക്കപ്പുറമേ റെയ്ഡുകളും അറസ്റ്റുകളും ബെയിലിലില്ലുള്ള പിഴകളുമടങ്ങിയ നിയമനാടകത്തിൽ വേശ്യയുടെ രക്തമൂറ്റുന്ന പരാദപ്പുഴുക്കൾ ഏറെയുണ്ട്. ഈ ചക്രവ്യൂഹത്തിൽ അകപ്പെട്ടവൾ ഒരിക്കലും പുറത്തുവരാറില്ല. കാരണം പിന്നീട് അവൾക്ക് സ്വന്തം ജീവിതത്തിനുമേൽ നിയന്ത്രണമില്ലാതാകുന്നു. കുറ്റത്തിൽ പങ്കാളിയാകുന്ന പുരുഷന്മാരെ പി.ഐ.ഡി.എ. - നമ്മുടെ പിതൃമൂല്യസദാചാരനിയമം - ഫലത്തിൽ ശിക്ഷിക്കുന്നുമില്ല? കേ

രളത്തിൽ ഈയിടെ ലൈംഗികതൊഴിലാളികളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ പോലീസിന്റെ പീഡനങ്ങൾക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തിയ പിറ്റേദിവസം പോലീസ് തല്ലിച്ചതച്ചതായി പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു. ഈ വിധത്തിലുള്ള അതിക്രമങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനത്തിനാണ് അവർ തൊഴിലവകാശം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

തൊഴിലവകാശം നൽകുമ്പോൾ

തൊഴിലെടുക്കുന്ന മറ്റേതൊരു [illegible]ത്തിയേയുംപോലെ ഉപജീവനം തേടുന്നവളാണ് ലൈംഗിക തൊഴിലാളിയും. ചില ഉത്തരേന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വ്യഭിചാരം കുലത്തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ച ഗോത്രങ്ങൾ തന്നെയുണ്ട്. വേശ്യാവൃത്തി സ്വീകരിച്ച ഗോത്രങ്ങളിൽ പെൺകുട്ടിയുടെ സ്ഥാനം ആൺകുട്ടിക്കു മീതെയാണ്.

ഗുജറാത്തിലെ വാഡിയാ പെൺകുട്ടിക്ക് അമ്മയാണ് പരിശീലനം നൽകുക. അച്ഛനും സഹോദരനുമൊക്കെ അവളുടെ ഏജൻറായി വർത്തിക്കുന്നു.

ലൈംഗികവ്യവസായത്തിന് തൊഴിൽപരമായ അംഗീകാരം നൽകി മാത്രമേ ഈ രംഗത്തെ സ്ത്രീകളുടെ പൗരാവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും അവർക്ക് സുരക്ഷിതത്വവും സംരക്ഷണവും നൽകാനും കഴിയൂ. ട്രാഫിക്കിംഗ് തടയാനും തൊഴിൽരംഗം ക്രമവൽക്കരിക്കാനും സാധിക്കൂ. ആരോഗ്യസേവനങ്ങൾ പ്രാപ്യമാക്കാൻ കഴിയൂ. ഈ മേഖലയിലേയ്ക്കുള്ള കുട്ടികളുടെ പ്രവേശനം ഫലപ്രദമായി തടയാനും ഇതുമാത്രമാണ് പോംവഴി.

സദാചാരത്തിന്റെ പൊയ്മുഖത്തിനു പിറകിൽ ഒളിച്ചുനടത്തുന്ന 'കച്ചവട'മാകയാൽ ഇപ്പോൾ ലൈംഗികതൊഴിലാളികൾക്ക് കെല്പില്ലാതെ പോകുന്നു. തൊഴിൽനിയമത്തിന്റെ പിൻബലം ഉപയോഗിച്ച് ജീവനും ആരോഗ്യത്തിനുമുള്ള അവകാശം മുൻനിർത്തി ഉറകളുപയോഗിക്കാൻ ക്ലയന്റിനോടവകാശപ്പെടാൻ കൂടി അവൾക്ക് കഴിയണം. തൊഴിൽപരമായ അംഗീകാരമുണ്ടായാൽ വേശ്യാവൃത്തി വ്യാപകമാകും എന്ന ഭീതി അസ്ഥാനത്താണെന്ന് ഇതിന് നിയമസാധുത നൽകിയിട്ടുള്ള പല രാജ്യങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ ഈ വഴിക്ക് ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പരസ്യം ഒരു വിൽപ്പന

ചില സ്കൂട്ടറുകളുടേയും മദ്യത്തിന്റേയും എന്തിനേറെ ബാത്ത്റൂം വെയറിന്റെ പോലും പരസ്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീശരീരത്തെ ആഭാസമായി - ലൈംഗികചരക്കായി തന്നെ - ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നു. പേടിയാർക്കൽ സദാചാരബോധത്തിന്റെ തടവറയിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടന്ന് ശാന്തമായി ചിന്തിച്ചാൽ ഈ വിൽപ്പനയും ലൈംഗികതൊഴിലാളികളുടെ വില്പനയും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമില്ലെന്ന് കാണാം. ആദ്യത്തേത് കണ്ണ്, കാത് എന്നീ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയതാണ്. രണ്ടാമത്തേതിൽ ത്വക്ക് - അതായത് സ്പർശനം - കൂടി ആസ്വാദനത്തിനെത്തുന്നു. രണ്ടാമത്തെ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവളെ മാത്രം തൊഴിൽപരമായ മാരക വിപത്തുകൾ വേട്ടയാടുന്നു.

വേശ്യാവൃത്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുള്ള നിയമനിർമ്മാണമല്ല, ലൈംഗികത്തൊഴിലാളി ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ദല്ലാളുകളുടേയും പോലീസിന്റേയും ആക്രമണത്തിനും ചൂഷണത്തിനും എതിരെ സംരക്ഷണം നൽകുന്ന നിയമമാണ്. അതുണ്ടായാൽ ഇന്നത്തെ കെണി കുഴിയിൽ നിന്ന് വേണമെന്ന് തോന്നിയാൽ പുറത്തുകടക്കാമെന്ന അവസ്ഥ ക്രമേണയെങ്കിലും സംജാതമാകും.

വേശ്യയ്ക്ക് മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും പുനരധിവാസം പ്രഹസനമായി കാണുന്നത്. ലൈംഗികവ്യവസായത്തെ നിയമപരമായി ക്രമവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ടേ രാഷ്ട്രീയക്കാർ വരെ ഉൾപ്പെട്ട വ്യഭിചാര - ട്രാഫിക്കിംഗ് - ശൃംഖല തകർക്കാൻ കഴിയൂ. വേശ്യയെ കല്ലെറിയാൻ നടക്കുന്ന പാപം ചെയ്യാത്തവൻ എക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നവല്ലോ. ഇത്തരം കുറേ സദാചാരസന്നദ്ധഭടന്മാർ മലപ്പുറത്ത് ചില സ്ത്രീകളുടെ തല മുട്ടയടിച്ച സംഭവമുണ്ടായി. എന്നാൽ, സൂര്യനെല്ലി സംഭവത്തിലേയും മറ്റും പേരുവന്ന കുറ്റവാളികളുടെ നേരെ ഈ കത്തി ഉയർന്നില്ല എന്നോർക്കണം.

സമൂഹത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ വല്ല ശ്രമവും നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അത് പുരുഷന്മാരിലേയ്ക്ക് ആദ്യം തിരിച്ചുവിടേണ്ടതുണ്ട്. വീണ്ടും സ്ത്രീവിമോചകരുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു വരാം. ചുവന്ന തെരുവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എൻ.ജി.ഒ. സ്ത്രീകളെ അരികിലെത്തുന്ന പുരുഷന്മാർ നെറ്റി[illegible]ഢരിച്ച് സമീപിക്കാറുണ്ട്. ഞാനല്ല അതാ അവരാണ് വേശ്യകൾ എന്ന പറയാതെ ഇന്ന് വിശ്രമമാണെന്നും തനിക്ക് താല്പര്യമില്ലെന്നും പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണ് അവർ ചെയ്യുക. ആ അനുതാപം - അംഗീകാരം - വേശ്യയ്ക്ക് നൽകാൻ എത്ര സ്ത്രീകൾ തയ്യാറാകും.

സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ പരമമായ അവഹേളനമാണ് ലൈംഗിക വില്പന എന്നു പറയുന്ന സ്ത്രീവാദികൾ അ[illegible]രുടെ ശ്രദ്ധ വാങ്ങുന്നവന്റെ [illegible]മായ മാനസികഘടനയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവിടണം. ആത്മനിന്ദ[illegible] വിക്കുന്നവനാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ഭാവികമായ ഉഷ്മള്ള്? പാത്രമ[illegible] കഴിയുമെന്ന ആത്മവിശ്വാസ[illegible]ത്തവനാണ് സെക്സ് വിപണിയക്കു പോകുന്നത്. ബലാൽസംഗ[illegible] ചെയ്യുന്ന ആളിൽ നിന്ന് അവന്[illegible]തു വ്യത്യാസമേ ഉള്ളൂ. അതിങ്ങ[illegible] പറയാം. ഒരുവൻ കവർച്ച നടത്തുന്നു മറ്റൊരുവൻ വില കൊടുക്കുന്നു. ഏതായാലും തങ്ങളുടെ തൊഴിലിൽ സ്വന്തം കുട്ടികൾക്ക് നിയമപരമായ പിതൃത്വം അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്ന കാരണം കൊണ്ടുമാത്രം മാതൃത്വം തങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അപ്രധാനമാകും എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം വേണ്ടതാണ്.

1997 നവംബർ 14-16 ന് കൽക്കത്തയിൽ ചേർന്ന ലൈംഗികതൊഴിലാളി ദേശീയസമ്മേളനത്തിന്റെ മാനിഫെസ്റ്റോയിൽ നിന്ന് അവരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു.

ഓരോ സ്ത്രീയ്ക്കും പ്രസവിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ മാതൃത്വം അവളുടെ പ്രഥമവും ഏകവുമായ ലക്ഷ്യമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പുരുഷാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതി. സ്ത്രീയുടെ പ്രജനനപ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും സാമൂഹികവും ലൈംഗീകവുമായ സ്വായാധികാരത്തെ ചുരുക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. ലൈംഗികതൊഴിലാളികളായ ഞങ്ങളിൽ പലരും അമ്മമാരാണ്. ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ ഞങ്ങൾക്ക് അത്യന്തം വിലപ്പെട്ടവരാണ്. സാമൂഹ്യനിലവാരത്തിൽ ഈ കുട്ടികൾ ജാരസന്താനങ്ങളായിരിക്കാം. എന്നാൽ കുറഞ്ഞ പക്ഷം അവർ സ്വന്തമാണ്. ഏതോ പുരുഷന്റെ സ്വത്തുക്കൾ പരിപാലിക്കാനും കുലം നിലനിറുത്താനുമുള്ള മാധ്യമമല്ല ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ.

പുരുഷാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല എന്ന കാരണത്താൽ ലൈംഗികവ്യവസായത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിവായി ആശ്വസിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് നമുക്ക് ശഠിക്കാൻ എന്തവകാശമാണുള്ളത്.

മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ലൈംഗികതൊഴിലാളി "സദാചാര"പ്രശ്നങ്ങൾ പറഞ്ഞ് നാം പിന്തുണയ്ക്കാതിരിക്കരുത്. അവളുടെ സമരവും അവകാശസമരമാണ്. അവളുടെ പ്രശ്നം "ഇന്നാണ്" - പരിഹാരം നാളെയാകാൻ പാടില്ല.

കടപ്പാട്: ജ്വാലാമുഖി വാർത്താപത്രിക